

dyrbisch pschi tym wustacz ani so wot twojeho lénjeho pschirodženeho człowjeka pschewinycz dacž. Wodž tule rěczku hnydom do swojeho domu, so budže s njeho hěta Boža; wodž ju nuts do swojeho rycženja, so by wěrnoscž a Boža czescž na twojimaj hubomaj bydlika; wodž ju nuts do twojeho powołanja, so by ty we wschěch wězach jako wotrocžk najwyschsheho namakany byl; wodž ju nuts do hlubokeho doła khudoby a nusy. Wschitke rěczki rad dele běža a tuta rěczka tež. Tón Knjes ma wošebne spodobanje, hubjennyh wofschewicz. Wodž ju k khorym ložam a k mrějazym. S mrějazeho je wona wuběžaka a chze teho dla tež wošebje nad mrějazymi swoju mōž wopokasacz. Hdyž so tón Knjes wschudžom pscheczishezi, dha so ponižnoscz a cziche podacze do Božej rady sobu pscheczishezi; potom směje morkotanje swōj kōnz, pschetož potom smějemy doscz czinicž s modlenjom, s džakowanjom a s khwalenjom.

A temu nam pomhaj, smilny sbōžniko, psches swjateho Ducha! Hamjeń.

Na sydomadwazyntu (abo pošlenju) njedzeli po swjatej Trojizy.

Snada budž s wami a mēr wot Boha, nascheho Wótza, a teho Knjesa Jesom Khrysta! Hamjeń.

Pošlenja njedzela zyrkwineho lěta, moji lubowani, je naš dženža powołala do Božeho domu. To je jara wažny dzeń. Wón nam kaže pohladacz na wschě duchomne dobroty, kotrež smy psches Bože słowo a sakrament tež w sańdženym lěcže wužiwali, a so dopomnicž teho praschenja, kotrež nětk tamny wulki njebjeski kral kōždemu swojich wotrocžkow prjódskladže: Ak sy moje dary a dobroty wužiwak? Ssy pschibjerał w pósnuaczu swojich hrěchow? Je so twoja wěra sylnischa, twoja luboscž wutrobnischa, twoja nadzija wješelscha scžiniła? Je twoja staroscž sa twoju duschu nětko swěrnischa, twoje wojowanje pscheczitwo hrěchej móznischa, twoje žadanje po njebjesach horzyscha? Ssy ty sam k wumrjeczu hotowischi, dylžli běšche w spoczatku zyrkwineho